

Şiir...Şiir...Şiir...Şiir...Şiir...

*YERALTINDA
MADENCİ*

Ä) İsmet Tekinaslan
1979/2619

Sarp dağlan delik deşik ederiz.
Kafeslerle yeraltına ineriz.
Soğuk esen galeride yürürken,
Karanlıktan aydınlığa rehberiz.

Sağımızı solumuzu yoklarız.
Tehlikeyi her an için bekleriz.
Çıkmak için yeryüzüne yeniden,
Tüm dikkati işimizde toplarız.

Dar bacada sürünerek geçeriz.
Atımları metre metre ölçeriz.
Saatlerce o küçücük aynada,
Fay- çatlağa ne hesaplar biçeriz.

Galeriyi tahkimatla öreriz.
Cevherleri sondaj ile ararız.
Tatmak için yıl sonunda sevinci,
Terimizi tozlu elle sileriz.

İşimizde hiç korkuyu duymayız.
Yeraltında zaman nasıl bilmeyiz.
Tüttürünce aynada bir sigara,
Sanırsın ki sahildeyiz evdeyiz.

Yarınlara umut ile bakarız.
Durgun değil çağlıyarak akarız.
Kırılısada matkap ile tıjımız.
Engelleri balyoz ile yıkarız.

ANILAR

Yaşamın her anını gerçek ve verimli kılan insanlardandım ben.

Eğer yeniden başlayabilseydim yaşama,
ilkinden daha çok hata yapardım,
kusursuz olmaya çalışmaz,
sırt üstü yatardım.

İlkinde olmadığım kadar neşeli olur,
çok az şeyi ciddiyetle yapardım.
Temizlik sorun bile olmazdı asla,
daha çok riske girer, yolculuk ederdim daha fazla.
Daha çok gündeğumunu izler, daha çok dağa tırmanır,
daha çok gölde yüzer,
bilmediğim yerleri daha çok gezerdim.

Dondurmayı doyasıya yerdim, bezelyeyi daha az
gerçek sorunlarım daha çok olsa da, hayaliler mutlak az.
Elbette mutlu anlarım oldu.

Yeniden başlayabilseydim eğer, yalnız mutlu anlarım olurdu o kadar,
farkında mısınız bilmem; yaşam budur zaten, anlar, sadece anlar.

Hiçbir yere Lermometre, şemsiye, su almadan gitmeyenlerdendim ben.
Yaşama yeniden başlayabilseydim eğer, hiçbirini taşımazdım, katiyen!
Yeniden başlayabilseydim eğer. ilkbaharda ayakkabılarımı fırlatır da
sonbahar sonuna dek yürürdüm çıplak ayaklarımla.
Bilinmeyen yollar keşfeder, güneşin zevkine varır,
doyasıya oynardım çocuklarla, bir şansım daha olsaydı eğer.

Ama seksenbeşimdeyim şimdi ben.
Düşünüyorum, anlayabiliyorum, ne var ki ölüyorum.

Jorge Louis Borges

*NE iDiK
NE OLDUK*

& Şefik Ozunözgü 1957/603

Demokrasi dedik, sevdiğ bağlandı
Onunla herşeyi hallettik sandık
Adam öldürmede, bir imkan sayıp
Çok acı onu da, katlettik artık

Beşinci kol, düşman ve biz bir olduk
Arkadan vurmada çok mahir olduk
İnsafı unutup, vicdanı atıp
Yezitten çok beter, bir kafir olduk

Sokak terörden geçilmez oldu
Dost mudur, düşman mı seçilmez oldu
Evladın yaşında çocuk elinden
Bir bardak su dahi içilmez oldu

Para dedik pek çok yerden kovulduk
Bu duruma düşüp nasıl bozulduk
Böylesine işin içine de ben...
Denizi geçtikte, nerde boğulduk

Birbirini yiyen divane olduk
Memleket derdine bigane olduk
Tarihler boyunca, çok devlet kurduk
Yazık dün ne idik, bugün ne olduk?

Politika deyip, pek çok gaf yaptık
Çalışmayı atıp, yalnız laf yaptık
Milleti ayırdık büyük tahrikle
Suçludan yan yana pek çok saf yaptık

Mertliği, namusu hep ihmal ettik
Dirliği bozarak bak ne hal ettik
En kötüyü seçip bize mal ettik
Cehennemini yurttan, biz imal ettik.

Düzene, nizama hep isyan ettik
Terörü besledik, pek şişman ettik
Kardeşi kardeşe kan düşman edip
Dünyaya geleni bin pişman ettik

Huzura susayan bir millet olduk
Dokunmadan kesen bir jilet olduk
Aklı baştan atıp, cehle taparak
Kendini kemiren bir illet olduk

Bozulduk, dağıldık, gözü aç olduk
Sevmeyi unuttuk, hep vur kaç olduk
İnsafa, vicdana, aklı selime
Sahip liderlere, biz muhtaç olduk.

NİSAN 1980

TTK'da çalışan 150 meslektaşımız grup halinde 2 Mayıs 1995'te TTK Genel Müdürlüğü'ne giderek, Genel Müdür ve Yönetim Kurulu üyelerine aşağıdaki taleplerini iletmişlerdir.

Siyasi iktidarların ekonomik-politik tercihleri doğrultusunda "Havzada yeniden yapılanma" adı ile başlatılan "küçültme" süreci, genel olarak tüm çalışanların, özel olarak ta maden mühendislerinin mesleki-ekonomik ve sosyal sorunlarının had safhaya ulaştığı dönem olmuştur.

Küçültme-tasfiye söylemlerinin rafa kaldırıldığı günümüzde, açık olarak dile getirilmese de, siyasi iktidarın Havzanın geleceğine ilişkin bakışının olumlu olduğunu söylemek olanaksızdır.

Bu bilinçle hareket eden maden mühendisleri, Havzanın küçültülmesinin ve tasfiyesinin tartışıldığı ve kısmen uygulandığı bir dönemde; öncelikleri gözetilen bir anlayışla kendi sorunlarını ön plana çıkartmaktan özenle kaçınmış ve sorunlarının örgütleri aracılığı ile ve karşılıklı görüşmelerle çözümlenmesini beklemişlerdir.

Bunun gereği olarak; hem eskiden beri süregelen sorunlar hem de küçültme ve tasfiye sürecinin ortaya çıkarttığı sorunlar ve uygulamalardaki hatalar, birçok kez yazılı ve sözlü olarak her kademedeki yöneticilere iletilmiş ancak iyi niyet temennilerinden başka bir sonuca ulaşılamamıştır.

Bugüne değin çeşitli platformlarda dile getirilen olumsuzlukları şöyle özetlemek mümkündür:

Maden mühendisleri karar verme mekanizmalarının dışına itilmiş, ancak kurumun içinde bulunduğu çıkmazın faturası onlara kesilmiştir.

Maden mühendisleri; üretimin ağırlığı omuzlarına yüklenen, 24 saat sorumlu tutulan, teknik sorumlu olarak hakim önüne çıkartılan, ancak kadroları iptal edilen, yalnız alman kararların uygulanmasına nezaret eden, ocak dışında görülmemesi gereken, hiçbir sosyal hakta önceliği olmayan kişiler olarak sorulmuştur.

Kurumda, çeşitli nedenlerle yapay olarak oluşturulan ve üretim sürecine hiçbir katkısı olmayan Daire Başkanlığı, Şube Müdürlüğü vb. birimler dururken, yeniden yapılanma, kurumun ana işlevini yerine getiren işletmelerin kapatılması olarak algılanmıştır.

Üretim birimlerinin gerek kadro ve gerekse elemanla desteklenmesine ilişkin taleplerimiz gözardı edilmiş, aksine yolunu bulan üretim birimlerinden yan servislere geçtiği bir süreç yaşanmıştır.

Vardiya mühendisliği bir sisteme oturtulmadığı gibi, çalışma koşulları itibarıyla en ağır sorunları yaşamakta olan vardiya mühendislerinin en basit talepleri bile karşılanmamıştır. Vardiya uygulaması üretim birimlerinde çalışan mühendislerle sınırlı kalmış, vardiya kapsamına giren diğer servislerde çeşitli gerekçelerle uygulamadan vazgeçilmiştir.

Siyasilerin haksız taleplerine karşı koyma koşullarının en uygun olduğu bu dönemde bile siyasi müdahalelerin önüne geçilememiştir. Müesseselerin ve işletmelerin tasfiyesinde son derece rahat olan kurum yönetiminin, en küçük bir servisin tasfiyesinde zorlandığı ve hatta geri atım attığı gözlenmiştir.

Hiçbir sorumluluğu olmayan, hatta işe dahi gelmeden ücret alan kişilerin bulunduğu bir dönemde bazı yöneticilerin; üretimin tüm yükünü taşıyan mühendislere, para kesme, savunma isteme, olumsuz sicil verme gibi cezaları uygulamakta tereddüt etmedikleri görülmektedir.

Özet olarak açıklamaya çalıştığımız bu olumsuzlukların giderilmesi için;

- Üretim birimlerinin küçültülmesi ve tasfiyesi durdurulmalı, Kurum ve müesseselerdeki diğer birimler üretimin ihtiyacını karşılamaya yetecek şekilde yeniden üzenlenmelidir. Artan kadro ve elemanlarla üretim birimleri desteklenmelidir.

Birimlerde düzenli olarak yapılacak toplantılarla teknik el-

emanların karar verme sürecinde yer almaları sağlanarak demokratik bir çalışma ortamı yaratılmalıdır.

- Çalışma koşullarının ağırlığı ve işgüçlüğü gözönüne alınarak oluşturulacak "norm kadro" larla ücret hiyerarşisi sağlanmalı vardiya tazminatı ile ilgili olarak başlatılan çalışmalar hızlandırılmalıdır.

Vardiya mühendisliği uygulamasına ilişkin Kurum Yönetimine daha önce iletilen talepler karşılanmalıdır. Aksi halde uygulamaya son verilmelidir.

Özellikle üretim birimlerinde ve vardiyalarda çalışan teknik elemanları; konut, ulaşım vb. sosyal ihtiyaçları, mühendislik hizmetinin gerektirdiği düzeyde karşılanmalıdır.

Önümüzdeki günlerde uygulamaya konulmak üzere hazırlıkları yürütülen Fenni Nezaretçilik, Maden Yasasına uygun olarak düzenlenmelidir.

- Siyasi müdahalelere izin verilmemelidir.

Kurumumuzun içinde bulunduğu darboğazın bilincinde olan maden mühendisleri, bugüne değin her türlü özveride bulunmuş, Kurum yararına yapılan her çalışmayı desteklemiştir.

Ancak gelinecek nokta ortadadır. Sistem tıkanmış üyelerimiz yaptığı özverilerle ortada kalmıştır. Artık hangi nedenle olursa olsun geriye atılacak bir adım kalmamıştır.

Sonuç olarak;

Maden mühendislerinin bundan sonraki olumsuz uygulamalara karşı sessiz kalmayacakları ve yukarıda belirtilen taleplerin elde edilebilmesi için mücadelelerini sürdürecekleri bilinmelidir.

TMMOB Maden Mühendisleri Odası Zonguldak Şubesi

Maden-Sen Zonguldak Şubesi

Zonguldak Maden Mühendisleri Derneği